

Verlag excursie plantenwerkgroep Reevediep d.d. 5 september 2024

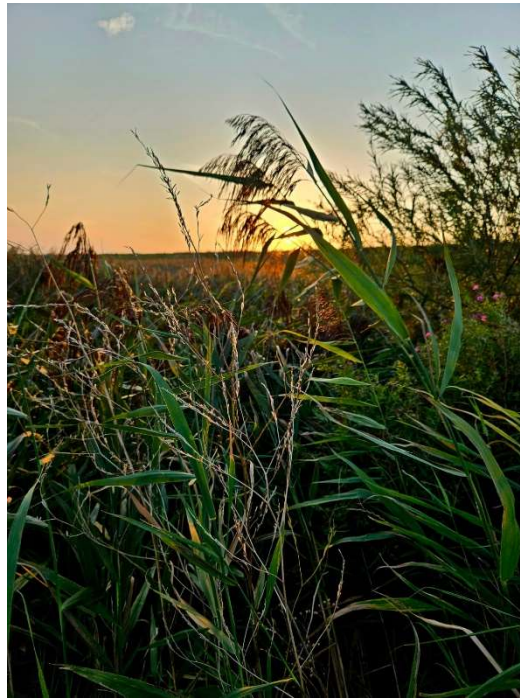
Het Reevediep behoeft geen lange inleiding. Veel Kampenaren kennen het gebied inmiddels goed en onze natuurvereniging gaat er geregeld op excursie. Vooral de vogels later zich er goed bestuderen en er worden vaak bijzonderheden gezien, denk maar aan de steltkluut, reuzenstern, kleine zilverreiger en zelfs de zeldzame ralreiger. Ook de visarend laat zich geregeld zien en de zeearend zien we er zo vaak dat het bijna gewoon begint te worden. De natuur in de nieuwe verbinding tussen de IJssel en het Drontermeer heeft zich snel ontwikkeld.

Maar ook de flora is inmiddels het bestuderen waard. Je verwacht er zowel soorten uit het rivierengebied als soorten die vooral langs de randmeren voorkomen. Tijdens een van de hoogwaterperioden afgelopen winter heeft het Reevediep voor het eerst gefunctioneerd als overloop van de IJssel. De ontwikkeling van de vegetatie gaat logischerwijs langzamer dan die van de vogelwereld maar inmiddels kom je toch de eerste bijzonderheden tegen. In 2023 verschenen al onder andere naaldwaterbies (die kenmerkend is voor het rivierengebied) en veldgerst, een best bijzondere grassoort, maar misschien zouden we nu dus ook andere soorten kunnen vinden. Reden om er weer eens met de plantenwerkgroep te gaan kijken. We inventariseerden in het kilometerhok 188-504 waarin ook een flink deel van Reeve ligt, althans het gedeelte dat inmiddels gebouwd is.

Zo laat in het seizoen wordt het al vrij vroeg weer donker en dat maakte dat de excursie vrij kort duurde. Maar we zagen bij elkaar toch nog 101 verschillende soorten, we gingen door tot het écht te donker was om nog wat te kunnen zien. In totaal liepen we 0,93 km, met een gemiddeld tempo van liefst 0,74 km per uur. Net op het laatst zagen we de misschien wel meest bijzondere soort van de avond, de welriekende ganzenvoet. Die kende ik tot nu toe alleen van de oevers van de Waal; geen idee hoe de soort hier terecht komt, mogelijk door graafwerkzaamheden. Dat 'welriekende' betekent trouwens nog niet dat de plant ook lekker ruikt, zo stelden we maar weer eens vast. Een sterke petroleumgeur blijft in je neus en aan je vingers hangen als je de plant aanraakt. Verder vonden we meest algemene soorten, aardig waren smal tandzaad (die zagen we ook in het Boetelerveld al) en smal vlieszaad. Die laatste is kenmerkend voor met zand opgespoten terreinen. Van de soorten waren er 16 nieuw voor dit kilometerhok. Het was weer een fijne excursie.

Welriekende ganzevoet

Verslag: Niels Jeurink

Foto's: Heleen Strikkers